

SADRŽAJ

Uvod	3
Proces sjedinjavanja	4
Proces odvajanja	4
Pretškolske i školske ustanove	5
Posledice ranog odvajanja deteta od majke	6
Zaposlenost roditelja i razvoj deteta	7
Zaključak	8
Literatura	9

Uvod

Dete, odmah po rođenju čini porodičnu grupu. Porodična grupa predstavlja mikrosistem u okviru društva koji ima svoju strukturu, funkcije, unutrašnje odnose, sistem vrednosti i norme ponašanja i kulturni i ekonomski status. Pojava deteta u porodičnoj grupi menja njene odnose, kao i njenu funkciju i strukturu. Njoj sada nije samo pridodat novi član već ona postaje nova porodična grupa sa novom strukturom, funkcijom i odnosima. Naravno, poznata je interakcija između deteta i ostalih članova porodične grupe, pa tako kako dete utiče na nas tako i mi na njega vršimo uticaj. Etnologija i sociologija nas uče da unutrašnje rodbinske strukture određuju i društvene strukture. Odnosi, funkcije, sistem moralnih vrednosti i normi ponašanja unutar porodične grupe, u izvesnoj meri koreliraju sa širim društvenim strukturama, odnosima, funkcijama, sistemima vrednosti i normi ponašanja. Ukoliko su ovi elementi porodične grupe i društva podudarniji i sličniji, može se govoriti o višem stepenu integracije porodice u društvenoj zajednici. Postoji velika verovatnoća da će porodice koje su dobro prilagođene u društvenoj zajednici, odgajati decu koja su takođe dobro prilagođena kako u okviru porodice tako i u drugim sredinama, kao što su predškolska i školska ustanova, u grupi drugova i ostalim društvenim ustanovama. I obratno. Verovatno je da će porodične grupe izložene jačim vertikalnim i horizontalnim pritiscima i slabije integrisane u društvu odgajati decu koja će ispoljavati manje ili veće teškoće prilagođavanja, kako unutar porodice tako i izvan nje. Poznato je da su ponašanje i interakcije u porodici određeni nesvesnim i svesnim psihičkim sadržajima svakog člana i porodične grupe kao celine. Neka ponašanja roditelja ponavljaju se kod dece. Kliničko iskustvo i ciljana istraživanja pokazala su da je rizik za poremećaje u osećajnom i socijalnom razvoju veći kod one dece čiji roditelji ispoljavaju promene u svom ponašanju. Sigurno je da neke porodice, naizgled „normalne“, odgajaju decu sa manjim ili većim osećajnim problemima i smetnjama prilagođavanja.

Proces sjedinjavanja

Dete, kad se rodi, ne postaje manje nezavisno. Ono i dalje i još dugo ostaje u stanju maksimalne biološke, osećajne i socijalne zavisnosti prvenstveno od majke, a potom od porodice. Malo dete ispoljava jaku i trajnu potrebu da ostane sjedinjeno sa majkom u simbiotičnom odnosu. Ova potreba deteta je izražena i vidljiva i u kasnijim fazama, a kod nekih osoba i porodičnih grupa i do kraja života. Ona predstavlja nesvesno porodične grupe, kao i svake druge ljudske grupe, i uslovljava ponašanja njenih članova. Pojavljuje se kod dece pri ulasku u krug drugova i reč je o katektiranju spoljašnjih objekata. Sjedinjavanje se u početku odvija preko dojenja, hranjenja, nege oko pražnjenja sfinktera i zbog toga se dete oseća sjedinjeno sa majkom onda kada je ona prisutna i kada predstavlja realan izvor stimulacija. Mentalna higijena razvojnog doba zahteva trajno prisustvo majke ili zamene za majku. Nama je danas jasno da afektivni odnos između majke i deteta predstavlja osnovni i bitni činilac u organizaciji i sintetizovanju njegovog telesnog, osećajnog, saznavnog i socijalnog razvoja deteta. U ovo afektivno polje između deteta i majke veoma brzo ulaze otac, braća, sestre, rodbina i konačno svaka nova osoba iz njegove spoljašnje realnosti. Proces sjedinjavanja stoji u stalnom dijalektičkom odnosu sa procesom odvajanja, odnosno cepanja ove fuzione veze dete-majka ili dete-ostali svet. Naročito je značajan za razvoj individualizacije i personalizacije deteta.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com